

“Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?” (Matt. 18:21)

Kapitel 18 i Matthæusevangeliet er en meget rig tekst. Her giver Jesus anvisninger til disciplene om, hvordan de skal leve relationerne inden for det nydannede fællesskab. Det spørgsmål, Peter stiller, gentager de ord, som Jesus kort forinden havde udtalt: “Hvis din bror eller søster forsynder sig imod dig...” (Matt. 18:15). Jesus er knapt færdig, før Peter afbryder ham, som om det er ved at gå op for ham, at han ikke har forstået, hvad Mesteren lige har sagt. Peter stiller ham et af de vigtigste spørgsmål med hensyn til hvordan en Jesu discipel bør handle. Hvor ofte skal man tilgive?

“Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?”

At stille spørgsmål er en del af troens vej. Den der tror, har ikke alle svarene, men forbliver tro til trods for spørgsmålene. Peters spørgsmål vedrører ikke synden mod Gud, men snarere hvad man skal gøre, når en bror eller søster begår en fejl mod en anden bror eller søster. Peter mener at han er en god discipel, der går så langt som at tilgive syv gange.¹ Jesu overraskende svar nedbryder hans vished: “ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange” (Matt. v. 22). Disciplene kendte alle Lameks² ord, Kains blodtørstige efterkommer. Han synger om hævn op til syvoghalvfjerds gange. Jesus hentyder til disse ord, og over for ubegrænset hævn stiller han uendelig tilgivelse.

“Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?”

Det handler ikke om at tilgive nogen, der konstant fornærmer, men om igen og igen at tilgive i vores hjerter. Sand tilgivelse, som gør os fri indeni, kommer normalt ikke med det samme. Det er ikke et spørgsmål om følelse, ej heller om at glemme. Det er derimod det valg, en troende bør træffe, ikke bare når fornærmelsen gentages, men hver gang vi kommer i tanker om den. Derfor er det nødvendigt at tilgive syvoghalvfjerds gange.

Chiara Lubich skriver følgende: “Jesus havde især de kristnes gensidige forhold i tankerne, medlemmerne af det samme fællesskab. I første omgang bør vi derfor opføre os på denne måde over for vore andre søskende i troen: i familien, på arbejdet, i det fællesskab, vi er en del af.

Folk vil ofte gengælde fornærmelser med tilsvarende ord eller handlinger. Vi ved, at mennesker, der bor under samme tag ikke altid lever op til kærligheden. Det skyldes forskelle i karakter, irritation eller andre årsager. Vi skal derfor huske, at kun en holdning af tilgivelse, der konstant fornyes, kan opretholde fred og enhed blandt alle.

Vi vil altid blive fristet til at tænke på de andres fejl, til at huske deres fortid, til at ønske dem anderledes end de er... Vi skal gøre det til en vane at se dem med nye øjne og altid, øjeblikkeligt og fuldstændigt, acceptere dem, selvom de ikke angrer.”³

“Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?”

Vi er alle en del af et fællesskab af mennesker, der i forvejen er blevet tilgivet, for tilgivelsen er en gave fra Gud, som vi altid har brug for. Vi bør altid forundre os over den uendelige barmhjertighed, vi modtager fra Faderen. Han tilgiver os, når vi også tilgiver vores brødre og søstre.⁴

I visse situationer er det ikke let at tilgive. Det kan vedrøre forhold relateret til sociale, politiske eller økonomiske situationer. Her kan tilgivelse få en dimension knyttet til fællesskabet. Der er mange eksempler på kvinder og mænd, der har formået at tilgive selv under de sværeste omstændigheder, hjulpet af et fællesskab, der støttede dem.

Osvaldo er fra Colombia. Han modtog flere dødstrusler og så sin bror blive myrdet. I dag leder han en landmandsorganisation og er involveret i resocialisering af mennesker, der var direkte engageret i den væbnede konflikt i hans land.

“Det ville have været let at hævne sig med vold. Men jeg sagde nej,” forklarer Osvaldo. “Kunsten at tilgive er meget svær at lære, men våben eller krig er aldrig en vej til at forvandle livet. Vejen til forvandling er en anden. Det er at kunne røre det andet menneske med kærlighed, og dette kræver ikke stolthed eller magt, men ydmyghed. Og den dyd er sværest af alle at tilegne sig.”

Letizia Magri

¹ Tallet syv angiver en helhed, fuldkommenhed. Gud skabte verden på syv dage (se 1. Mosebog 1:1-2.4), i Egypten er der syv år med overflod og syv år med hungersnød (se 1. Mosebog 41:29-30), osv.

² “Kain hævnes syv gange, Lamek syvoghalvfjerds gange” (1. Mosebog 4:24).

³ Chiara Lubich, *Livets ord* oktober 1981

⁴ Se *Fadervor*, Mat. 6:9-13.